

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

2. De obiecto seu subiecto fidei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

Distinctio, quod humana non semper certum assensum, sed sæpe opinatiuum contineat. Diuina, autem semper firmum quamuis obscurum. Vnde differt à scientia, quia assensus sciētiae ideò firmus, quia ortus ex clara apprehensione connexionis terminorum, v. c. *Summum bonum est amarum, Deus est summum bonum*. Ergo, Fides autem diuina obscura est, neque inuetur veritatem obiecti, sed vnica ratio, seu moti-
uum credendi est testimonium summæ veritatis, seu
authoritas Dei reuelantis. 346.

Sola fides diuina infallibilem certitudinē habet, 4
quippe Dei autoritate nitēs, quæ mentiri nō potest.

Fides diuina duplex. Habitualis est virtus supernaturalis, inclinans intellectum ad assentiendum firmiter & obscurè omnibus à Deo reuelatis, quatenus ita reuelata sunt. Fides autem actualis, est exercitium fidei. 346.

NB. Fides diuina tripli. em ordinē ad Deum habet. 5
Credimus Deum significat obiectū primarium fidei, Credimus Deo, formalem rationē. Credimus in Deum finem Fidei denotat, quia fides in intellectu sita, obscurè nobis exhibet Deum ad quem per Spem & Charitatem accedere debemus. 347.

CAP. II.

De obiecto, seu subiecto Fidei.

NB. Intellectus assensus obiectum debet esse aliquid complexum, scilicet propositio, V. C. Deus trinus & vnus est. Subiectum autem de quo aliquid dicitur est incomplexum.

Materiale obiectū Fidei, est verbū Dei, seu quid- 1
quid diuinitus viatoribus obscure reuelatum est.

P 3 V. C.

V. C. Deus est, Deus trinus & vnus est, Filius Dei homo factus est.

Subiectum fidei primum, quod attributioni appellatur, id est, ad quod reliqua omnia in fide referuntur, est Deus. 347.

2 Verbum Dei tripliciter diuiditur: Aliud, quod Deus per se ipsum, nullo legato interueniente reuelat. Talis vox erat de Cælo Matth. 3. *Tu es Filius meus dilectus.* Aliud per legatum, v. c. prophetas, Patriarchas. 3. per Apostolos.

3 Verbum Dei aliud scriptum, aliud non scriptum siue traditio. Ratio, quia omnis ritè instituta Res publica partim scripto, partim non scripto iure reuelatur. Ergo, Conuenit etiam Rempublicam Christianam, &c. Libri possunt absumi.

NB. Verbum Dei, aliud habet publicam auctoritatem, vt Biblia, traditiones Apostolicæ, Canonica. Aliud priuatim alicui à Deo reuelatur. 348.

4 Ecclesiæ definitiones verbum Dei appellare possunt. Ratio, quod traditio verbum Dei; Qui vocat, me audit. Si quis Ecclesiam non audierit. Vnde sic argumentor. Omnis sermo præcedens ex inuoluntari libili assistentia S. Spiritus, est verbum Dei reuelatum. Sed definitio Ecclesiæ est sermo, &c. Ergo.

NB. S. Gregorius. *Sicut Sancti Euangelii quatuor, sic quatuor Concilia,* (Nicænum, Constantianum, Ephesinum & Chalcedonense) veniunt me, ac suscipere fateor 349.

Distinctio inter verbum Dei, & definitionem Ecclesiæ.

NB. Ecclesia non accipit nouas reuelationes, assistente Spiritu S. docet, quod verbum Dei scriptum, vel non scriptum, & quod supposititium in de quis verus sensus, &c.

NB. Explicitè iam creditur, quod olim implicite, V.C. Concilium Nicænum canonicum esse. 349. Item, quæ Ecclesia ex vna reuelata, & altera naturali lumine nota propositione deducit, & fidelibus credenda proponit.

NB. Non mirum, quod multus labor infumi debet in definiendis controuersis perscrutando scripturas, siquidem cessante iam miraculorum frequentia, Ordinariis mediis Deus Ecclesiam suam gubernat. Nam idem tempore Apostolorum, vbi cum controuersia Act. 15. orra, vtrum circumcisio & lex Moysis seruanda à gentibus conuersis, magna inter Apostolos conquisitio facta est.

NB Disputationes cõcomitantes sententiam definitiuam Ecclesiæ, non sunt de fide. 350. Sed omnia verba Scripturæ Bibliorum de fide.

CAP. III.

De rationibus seu motivis Fidei diuine.

Asertio I. Ratio formalis fidei diuinæ seu formale principium, quo fidei diuinæ assensus nititur est auctoritas Dei obscure reuelantis: vbi duo continentur: In obiecto formali Dei veritas, & externa reuelatio. Prius illud est principale, quippe valor externæ reuelationis.

Assensus Fidei postulat reuelantis euidenciam non absolute & secundum Essentiam, sed quatenus Deus loquens est: nec postulat euidenciam rei reuelatæ, claram & intuitiuam: nam sic oriretur scientia. Fides autem est argumentum rerum non apparentium. S. Augustin. *Quid est fides? nisi credere quod non vides.* Ratio, quia frustra aliquis testimonio nititur

P 4 ad veri-